

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของผู้ฟังรายการ “ทำมาหากิน” ทางสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชนจังหวัดเชียงใหม่ มีระเบียบวิธีดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

- 3.1 ขอบเขตของเนื้อหา
- 3.2 ประชากร และขนาดกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

3.1 ขอบเขตของเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการศึกษาโดย จะทำการศึกษาถึงทัศนคติของผู้ฟังรายการ “ทำมาหากิน” ซึ่งได้กำหนดทัศนคติด้านองค์ประกอบของทัศนคติ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และ องค์ประกอบด้านพฤติกรรมในการศึกษา ด้านความรู้ความเข้าใจในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” ได้แก่ รูปแบบรายการ การส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง ความน่าสนใจของผู้ดำเนินรายการ และแขกรับเชิญ เนื้อหารายการ การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การรู้จักรายการ ความถี่ในการรับฟังรายการ สถานที่รับฟังรายการ เหตุผลที่รับฟังรายการ ระยะเวลาที่รับฟังรายการ ความคิดเห็นของประชาชนต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านรูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.) แขกรับเชิญ เนื้อหา และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ ปัญหาที่มีต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านรูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.) แขกรับเชิญ เนื้อหา และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ และข้อเสนอแนะต่อรายการ

3.2 ประชากร และขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาทำการกำหนดขอบเขตประชากร คือ ผู้รับฟังรายการ “ทำมาหากิน” ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นรายการในระดับท้องถิ่นไม่ทราบจำนวนแน่นอน และกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 200 ราย โดยเปิดตารางของ Seymour Sudman , (อ้างในคุณวุฒิ รื่นรัมย์ การวิจัยการตลาด หน้า 187) ดำเนินการเก็บตัวอย่างแบบสุ่มตามสะดวก (Convenience Sampling)

3.3 ข้อมูล และแหล่งข้อมูล

การศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลที่รวบรวมโดยทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของภาครัฐบาล และภาคเอกชนจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย และการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่รับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลของความรู้ความเข้าใจในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ รูปแบบรายการ การส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง ความน่าสนใจของผู้ดำเนินรายการ และแขกรับเชิญ เนื้อหารายการ การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลส่วนพฤติกรรมในการรับฟังรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การรู้จักรายการ ความถี่ในการรับฟังรายการ สถานที่รับฟังรายการ เหตุผลที่รับฟังรายการ ระยะเวลาที่รับฟังรายการ ฯ

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลส่วนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านรูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.) แขกรับเชิญ เนื้อหา และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่

ส่วนที่ 5 เป็นข้อมูลในส่วนของปัญหาที่มีต่อรายการ “ทำมาหากิน” สถาบันวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านรูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ (ดี.เจ.) แกรับเชิญ เนื้อหา และการจัดกิจกรรมนอกสถานที่

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

การหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก

$$\bar{X} = \frac{\sum W_i X_i}{\sum N}$$

โดยที่	\bar{X}	คือ ค่าเฉลี่ย
	W_i	คือ น้ำหนักที่ใช้ในการวัดระดับในแต่ละระดับ
	X_i	คือ จำนวนข้อมูลที่ตอบในช่วงน้ำหนักแต่ละระดับ
	N	คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

การวัดระดับความคิดเห็นของปัจจัยต่าง ๆ จะใช้มาตราวัดตามวิธีลิเคิร์ต (นราศรี ไวนิชกุล, 2532) ซึ่งมีเกณฑ์การแบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความเห็นด้วย/ปัญหา	ระดับคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50-2.49	ไม่เห็นด้วย
1.00-1.49	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

เกณฑ์การถ่วงน้ำหนักใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541)

(คำถามซึ่งใช้ในส่วนที่ 1 ข้อ 6 คือท่านรับฟังข่าวสารจากสื่อใดมากที่สุด และ ในส่วนที่ 3 ข้อ 10 คือ ท่านพึงรายการ“ทำมาหากิน” ทางสื่อชนิดใดบ่อยที่สุด(เรียง 3 อันดับจากมากไปน้อย 1=มากที่สุด)

อันดับที่ 1	3 คะแนน
อันดับที่ 2	2 คะแนน
อันดับที่ 3	1 คะแนน

3.6 ระยะเวลาการศึกษา

การศึกษาใช้เวลาในการศึกษาดังแต่เดือนเมษายน 2551 ถึง เดือนกันยายน 2551 โดยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่ สิงหาคม 2551 ถึงกันยายน 2551

3.7 สถานที่ใช้ในการศึกษา

ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิลล์ วันที่ 23 สิงหาคม 2551 อาคาร HB7 คณะมนุษยศาสตร์ ม.ช . วันที่ 30 สิงหาคม 2551 (การทำวิจัย Focus group ของกลุ่มผู้ฟังรายการ E-Radio FM.100)และ โรงแรมดิเอ็มเพรส (กลุ่ม NEC- ผู้ประกอบการ-กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) วันที่ 3 กันยายน 2551